

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoE/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3523200172
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:3523200172.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Katarína Arnouldová a sudcov: JUDr. Silvia Hýbelová a Mgr. Fedor Benka, v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, zastúpený splnomocnencom: Advokát CIBULKA, s.r.o., IČO 55 673 121, so sídlom Hodžova 1488/53, Trenčín, proti povinnej: D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., adresa na doručovanie F. XXX, o návrhu oprávneného o výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 24. októbra 2024, č.k. PN-6Em/1/2023-117, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. m e n í tak, že oprávnenému priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Povinná je povinná zaplatiť oprávnenému náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 182,04 eur na účet právneho zástupcu Advokát CIBULKA, s.r.o., IČO 55 673 121, vedený vo H. B., číslo účtu: IBAN: E., do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

II. Oprávnenému sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Povinná je povinná zaplatiť oprávnenému náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 138,46 eur na účet právneho zástupcu Advokát CIBULKA, s.r.o., IČO 55 673 121, vedený vo H. B., číslo účtu: IBAN: E., do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie o výkon rozhodnutia zastavil a výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou § 376 ods. 1, § 390 písm. e), § 391, § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP). Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že oprávnený sa návrhom, doručeným súdu dňa 16.01.2023, domáhal nariadenia výkonu rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 11P/6/2019-644 zo dňa 10.02.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 5CoP/56/2022-845 zo dňa 09.11.2022 ukladajúceho matke a maloletému podrobiť sa odbornému poradenstvu, psychologickému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Myjava, pracovisko Nové Mesto nad Váhom, každý pondelok v čase od 15:30 hod. do 17:30 hod. počas 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Uvedený výrok nadobudol právoplatnosť 07.12.2022. Vychádzajúc z doložky právoplatnosti je zrejmé, že vykonávané výchovné opatrenie, nariadené výrokom III. rozsudku, trvalo do 07.03.2023. Uplynutím 3 mesiacov od právoplatnosti výroku III. rozsudku nariaďujúceho výchovné opatrenie zanikla vykonateľnosť tohto výchovného opatrenia, preto súd konanie o jeho výkon zastavil s použitím § 390 ods. 1 písmeno d) CMP, pričom v danom prípade okolnosť majúca za následok zánik uloženej povinnosti je uplynutie času trvania.

3. Oprávnený (ďalej aj „otec“) dňa 15.03.2023 doručil súdu podanie so záverečnou správou CDR zo dňa 07.03.2023 z výkonu výchovného opatrenia uvádzajúc, že zo správy vyplýva, že zo strany povinnej (ďalej aj „matka“) nebola preukázaná snaha pri odovzdaní, že by maloletého nabádala, ubezpečovala, že je v priadku, keď zostane s odborným tímom CDR. Pracovníci CDR sa domnievajú, že maloletý preberá názory a presvedčenia matky, matka odmieta prispieť k pozitívnej zmene a byť nápomocná pri obnovení vzťahu otca s maloletým. Prvé riadne stretnutie bez účasti CDR sa malo uskutočniť 11.03.2023, no matka otcovi odmietla maloletého vydať s tvrdením, že maloletý nechce ísť. Otec žiadal, aby súd prijal opatrenia smerujúce k výkonu rozhodnutia a pristúpil k zabezpečeniu súdom určených stretnutí otca s maloletým. Súd posúdil toto podanie otca, ako návrh otca na súdny výkon rozhodnutia o styku otca s maloletým. Zo zápisnice z informatívneho stretnutia rodičov zo dňa 09.05.2023 súd na základe zhodných tvrdení rodičov zistil, že stretnutia otca s maloletým sa realizujú, z vyjadrenia kolízneho opatrovníka zo dňa 11.09.2023 taktiež vyplýva, že rodičia dodržiavajú rozsudkom určené stretávanie sa otca s maloletým a uvedené potvrdila matka aj oznámením súdu dňa 15.02.2024, v ktorom uviedla, že oprávnený sa s maloletým stretáva. Oprávnený však v podaní doručenom súdu dňa 19.03.2024 uviedol, že na podanom návrhu zotrúva, dôvodiac, že stretávanie s otcom bolo sabotované roky, z podania však nevyplývalo, že v tom čase by stretávanie otca s maloletým neprebiehало.

4. Súd mal za preukázané, že oprávnený sa s maloletým stretáva podľa vykonateľného rozhodnutia, preto konanie o výkon rozhodnutia zastavil s použitím § 390 písm. e) CMP. Zdôraznil, že zmyslom vykonávacieho konania nie je represia povinného, ani prevencia do budúcnosti, ale cieľom je dosiahnuť, aby sa plnilo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. V prípade stretávania oprávneného s maloletým bol tento cieľ naplnený, keď povinná svoju povinnosť vyplývajúcu jej z vykonateľného rozhodnutia plní. Za tejto situácie súd nevidel dôvod na pokračovanie vo vykonávacom konaní v žiadnom smere. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP, keď možnosť priznať náhradu trov konania v zmysle § 53 a nasl. CMP nezistil.

5. Proti výroku II. tohto uznesenia podal v zákonom určenej lehote odvolanie oprávnený majúci za to, že v danom prípade je potrebné postupovať podľa ust. § 55 CMP, keď s ohľadom na okolnosti prípadu je spravodlivé, aby mu súd priznal náhradu trov konania. Návrh bol podaný dôvodne s poukazom na okolnosti zastavenia konania. Poukázal na správy kolízneho opatrovníka a správy z CDR doložené do viacerých konaní o výkon súdneho rozhodnutia (konania Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 4Em/3/2021, 4Em/2/2021, 11Em/3/2020), v ktorých sa uvádza, že matka sama nechodí na stretnutia a zároveň nezabezpečuje ani účasť maloletého na stretnutiach a už vôbec ho na stretnutia nepripravuje. Zdôraznil, že v čase podania jeho návrhu sa s maloletým vôbec nestretával, k stretávaniu došlo až v priebehu konania, teda až podaný návrh primäl matku k spolupráci týkajúcej sa prípravy dieťaťa na stretnutie. So svojou sťažnosťou sa obrátil aj na ESLP a dňa 12.09.2024 tento rozhodol o tom, že došlo k porušeniu článku 8 Dohovoru o právach dieťaťa, pričom vo svojom rozhodnutí konštatoval, že vnútroštátne súdy nevenovali dostatočnú pozornosť tomu, či sú predbežné príkazy, ktoré boli vydané v konaniach o výkon rozhodnutia, dotknutými osobami skutočne plnené. V tejto súvislosti sa ESLP odvolával na správy z centra, kde prebiehali terapeutické sedenia a kontakt medzi sťažovateľom a jeho maloletým synom. Správy potvrdili, že väčšina stretnutí sa neuskutočnila z dôvodu správania matky maloletého dieťaťa, pričom okresný súd promptne nereagoval a nepodnikol kroky potrebné na zabezpečenie obnovenia vzťahu medzi sťažovateľom a jeho dieťaťom. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti zmenil a priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania voči matke.

6. K odvolaniu oprávneného podala písomné vyjadrenie povinná, v ktorom vyslovila názor, že k zastaveniu konania došlo preukázateľne na základe rozhodnutia súdu ex offo, preto súd správne rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Má za to, že zastavenie konania nespôsobilá, preto ani nemôže znášať povinnosť nahrádzať trovy konania. Odvolanie oprávneného považuje za nedôvodné.

7. Oprávnený v odvolacej replike zotrúva na podanom odvolaní a na tom, že v konaní bola preukázaná dôvodnosť podania návrhu, dôvod zastavenia konania a následky konania matky. Súd by mal zohľadniť nevyhnutne vynaložené finančné prostriedky oprávneného na poskytovanie právnych služieb z dôvodu konania matky.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2, § 357 písm. m) CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody podaného odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. je potrebné zmeniť.

9. Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku týkajúcom sa náhrady trov konania po zastavení konania z dôvodu splnenia povinnosti, keď súd prvej inštancie rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania pri aplikácii ustanovenia § 52 CMP.

10. Náhrada trov v mimosporových konaniach je postavená na zásade, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, avšak toto platí vtedy, ak CMP neustanovuje inak. V predmetnom ustanovení § 52 sa teda generálne vylučuje nárok na náhradu trov konania v mimosporových konaniach s výnimkami ustanovenými v § 53 až § 56. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní, pričom na rozdiel od § 53 sa však neaplikuje princíp náhrady trov konania z hľadiska úspechu v konaní.

11. Ustanovenie § 55 CMP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie v zmysle svojvoľe súdu, ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú také výnimočné okolnosti, na ktoré je potrebné pri rozhodovaní o trovách výnimočne prihliadnuť. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní týchto okolností treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a na ich postoj v konaní. Priznanie náhrady trov konania v konaniach vedených podľa CMP musí teda zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu, pričom jedným z rozhodujúcich hľadísk bude aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza teda do úvahy v prípadoch, keď súd po preskúmaní okolností konkrétnej veci dôjde k záveru, že ide o výnimočný prípad, a tento musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený.

12. Z obsahu spisu vyplynulo, že oprávnený sa návrhom, doručeným súdu dňa 16.01.2023, domáhal nariadenia výkonu rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 11P/6/2019-644 zo dňa 10.02.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 5CoP/56/2022-845 zo dňa 09.11.2022 ukladajúceho matke a maloletému podrobiť sa odbornému poradenstvu, psychologickému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Myjava, pracovisko Nové Mesto nad Váhom, každý pondelok v čase od 15:30 hod. do 17:30 hod. počas 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Vychádzajúc z doložky právoplatnosti je zrejmé, že daný výrok III. rozsudku nadobudol právoplatnosť dňa 07.12.2022 a vykonávané výchovné opatrenie nariadené uvedeným výrokom trvalo do 07.03.2023. Uplynutím 3 mesiacov od právoplatnosti výroku III. rozsudku nariaďujúceho výchovné opatrenie zanikla vykonateľnosť tohto výchovného opatrenia, preto súd konanie o jeho výkon zastavil s použitím § 390 ods. 1 písmeno d) CMP. Oprávnený doručil súdu podanie so záverečnou správou CDR zo dňa 07.03.2023 z výkonu výchovného opatrenia, z ktorej vyplýva, že matka odmieta prispieť k pozitívnej zmene a byť nápomocná pri obnovení vzťahu otca s maloletým. Pri prvom stretnutí otca s maloletým bez účasti CDR dňa 11.03.2023 matka otcovi odmietla maloletého vydať s tvrdením, že maloletý nechce ísť. Otec žiadal, aby súd prijal opatrenia smerujúce k výkonu rozhodnutia a pristúpil k zabezpečeniu súdom určených stretnutí otca s maloletým. Súd posúdil toto podanie otca, ako návrh otca na súdny výkon rozhodnutia o styku otca s maloletým. Súd na základe zhodných tvrdení rodičov zistil, že stretnutia otca s maloletým sa realizujú, z vyjadrenia kolízneho opatrovníka zo dňa 11.09.2023 taktiež vyplýva, že rodičia dodržiavajú rozsudkom určené stretávanie sa otca s maloletým a uvedené potvrdila matka aj vo svojom oznámení doručenom súdu dňa 15.02.2024. Oprávnený však podaním, doručeným súdu dňa 19.03.2024, zotrval na svojom podanom návrhu, dôvodiac, že stretávanie s otcom bolo sabotované roky. Nakoľko však oprávnený a povinná potvrdili, že oprávnený sa s maloletým stretáva podľa vykonateľného rozhodnutia, súd prvej inštancie konanie o výkon rozhodnutia zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

13. Pokiaľ sa týka výroku napadnutého uznesenia o náhrade trov konania, odvolací súd má za to, že za daného skutkového stavu nemožno považovať záver súdu prvej inštancie za správny. Odvolací súd je toho názoru, že oprávnený preukázal dôvodnosť podania návrhu, nakoľko konanie o výkon rozhodnutia

sa viedlo výlučne v dôsledku prejavenej svojvôle povinnej, nerešpektujúcej autoritatívne rozhodnutie súdu, keď v čase podania návrhu nezabezpečovala účasť maloletého na stretnutiach a na stretnutia ho nepripravovala, čo bolo preukázané. K stretávaniu otca s maloletým došlo až v priebehu konania, po tom ako otec podal návrh na výkon rozhodnutia a obrátil sa so svojou sťažnosťou na ESLP, dovtedy povinná vykonateľné rozhodnutie súdu vedome ignorovala. Povinná sa nerešpektovaním súdneho rozhodnutia dopustila protiprávneho konania a dosiahnutie plnenia súdom uloženej povinnosti bolo možné len na podklade otcom iniciovaného konania o nariadenie výkonu rozhodnutia, čím mu reálne vznikli náklady súvisiace s vedením súdneho konania.

14. Po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a okolností daného konania, zvažujúc všetky zistené skutočnosti a relevantné kritériá, odvolací súd vyhodnotil preto odvolacie námietky oprávneného ako plne dôvodné a dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú dané také okolnosti, ktoré odôvodňujú aplikáciu ustanovenia § 55 CMP. Priznanie náhrady trov konania oprávnenému je v tomto prípade plne odôvodnené, keďže povinná zavinila oprávnenému trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, a to tým, že nespĺnila povinnosť v zmysle exekučného titulu. Oprávnený podal návrh na výkon rozhodnutia dôvodne, keďže nemal inú možnosť ako sa domáhať svojich práv prostredníctvom súdneho konania a povinná preukázateľne porušila svoju povinnosť. Preto by mal mať oprávnený nárok na úhradu všetkých odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov, ktoré mu vznikli s bránením práva. S poukazom na princíp spravodlivého posúdenia, berúc za základ okolnosti danej veci a spôsob realizácie nápravy v zmysle právoplatného exekučného titulu by bolo nespravodlivé, ak by oprávnený musel znášať tieto náklady, keďže tieto jednoznačne vznikli v príčinnej súvislosti s konaním povinnej. Odvolací súd pritom poukazuje na závery, ktoré vyslovil Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 147/08 s tým, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania treba prihliadnuť s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, aj na spravodlivé riešenie vzťahov medzi účastníkmi konania, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou materiálneho prístupu k výkonu súdnictva. V danom prípade s ohľadom na okolnosti prípadu by nepriznanie náhrady trov konania oprávnenému mohlo do budúcnosti viesť k tomu, že povinná zopakuje doterajší modus operandi, opakovane bude beztretno porušovať súdne rozhodnutie, takže sa oprávnený opakovane bude musieť domáhať výkonu rozhodnutia a uhrádzať vždy nové trovy konania.

15. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o trovách konania podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že priznal oprávnenému plnú náhradu účelne vynaložených trov prvoinštančného konania a to vo výške 144,48 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 2 písm. c) a § 13 ods. 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“), spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby a to nasledovne: prevzatie a príprava právneho zastúpenia zo dňa 16.01.2023 vo výške 48,16 eur, návrh na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia zo dňa 16.01.2023 vo výške 48,16 eur, vyjadrenie oprávneného-oznámenie o skutočnostiach priebehu v konaní zo dňa 14.03.2023 vo výške 48,16 eur, t.j. spolu vo výške 144,48 eur. K vyššie uvedeným úkonom súd priznal režijný paušál za rok 2023 vo výške 37,56 eur (3 x 12,52 eur), čo predstavuje celkovú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 182,04 eur.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1 CSP za použitia ust. § 55 CMP a oprávnenému takisto priznal ich náhradu v celom rozsahu s tým, že uložil povinnej zaplatiť mu sumu 138,46 eur predstavujúcu trovy právneho zastúpenia a to v súlade s ust. § 13a ods. 2 písm. c) a 13a ods. 5 vyhlášky za 2 úkony právnej služby: odvolanie zo dňa 06.11.2024 vo výške 52,81 eur, vyjadrenie oprávneného k vyjadreniu povinnej zo dňa 18.07.2025 vo výške 57,08 eur, t.j. spolu vo výške 109,89 eur. K uvedeným úkonom odvolací súd priznal režijný paušál za rok 2024 vo výške 13,73 eur a za rok 2024 vo výške 14,84 eur, t.j. spolu vo výške 28,57 eur, čo predstavuje celkovú náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 138,46 eur.

17. Súd nepriznal odvolateľovi trovy konania v plnej výške vyčíslenej jeho právnym zástupcom, pretože kontrolou uvedeného vyčíslenia trov súd zistil, že toto nie je plne v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. a nemožno v takto vyčíslenom rozsahu trovy právneho zastúpenia priznať. Súd mu tak nepriznal odmenu za právne úkony vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny v zmysle predloženého vyčíslenia (prevzatie a príprava právneho zastúpenia - § 13a ods. 1 písm. a/, vyjadrenie otca-žiadost' a vyjadrenie otca k vyjadreniu matky - § 13a ods. 1 písm. c/ a odvolanie - § 13a ods. 1 písm. h/), nakoľko za každý z uvedených úkonov právnej služby patrí odmena iba vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny v súlade s § 13a ods. 2 písm. c/ a § 13a ods. 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

18. Senát krajského soudu uvedené uznesení přijal poměrem hlasů 3:0, tedy jednohlasně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí odvolání není přípustné.

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připouští (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu ve věci stejné nebo kterým se konání končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).